

Харківський районний суд Харківської області

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

30 червня 2023 року

Справа № 635/2546/23

Провадження № 1-кп/635/212/2023

Харківський районний суд Харківської області у складі:

головуючого судді – Карасави І.О.,

секретаря судового засідання – Чирко Н.М.,

за участю:

прокурора – Лісняка О.О.,

захисника- Бессонова В.А.,

обвинуваченого – [REDACTED]

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду кримінальне провадження, внесене до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №62023170020000725 від 21 квітня 2023 року за обвинуваченням

[REDACTED] року народження, уродження м. [REDACTED] громадянина України, з середньою спеціальною освітою, одруженого, маючого на утриманні неповнолітню дитину- [REDACTED], [REDACTED] 2021 року народження, який проходить військову службу за призовом під час мобілізації на посаді стрільця 3 відділення 3 стрілецького взводу 7 стрілецької роти 3 стрілецького батальйону військової частини [REDACTED] національної гвардії України, звання «солдат», раніше не судимого, зареєстрованого та фактично проживаючого за адресою: Харківська область, [REDACTED]

у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 4 статті 402 КК України,

УСТАНОВИВ:

Формулювання обвинувачення у кримінальному провадженні, визнане судом доведеним

Солдат [REDACTED] обвинувачується у тому, що він, будучи військовослужбовцем призваним за мобілізацією, перебуваючи на посаді стрільця 3 відділення 3 стрілецького взводу 1 стрілецької роти 3 стрілецького батальйону військової частини 3005 НГУ, в порушення ст. ст. 17, 65 Конституції України, ст. ст. 1, 2 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», положень Військової присяги, ст. ст. 11, 16, 28-32, 37, 16, 127, 128, 129, 130 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст. ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, 28 лютого 2023 року близько 09 год. 30 хв. знаходячись у населеному пункті Васищево Харківської області (військове містечко №5), діючи з прямим умислом, а саме усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, в умовах воєнного стану відкрито відмовився

виконувати наказ заступника командира військової частини 3005 НГУ по роботі з особовим складом полковника [REDACTED] щодо здійснення маршу в н.п Лиман Донецької області для подальшого виконання бойових завдань за призначенням, доведеного до нього в усному порядку, який був виданий уповноваженою особою, у межах своїх повноважень, із дотриманням належної форми і порядку його віддання, а також ґрунтувався на законі, за змістом не суперечив чинному законодавству та не пов'язаний з порушенням конституційних прав та свобод людини і громадянина, тому своїми діями солдат [REDACTED] підірвав боєготовність та боєздатність третього стрілецького батальйону військової частини [REDACTED] НГУ.

Дії обвинуваченого [REDACTED] суд кваліфікує за частиною 4 статті 402 КК України, а саме, непокору - відкриту відмову виконати наказ начальника вчиненого в умовах воєнного стану.

Відомості про укладену угоду між прокурором та обвинуваченим

Під час судового розгляду між [REDACTED] та прокурором Чугуївського відділу Харківської спеціалізованої прокуратури у військовій та оборонній сфері об'єднаних сил Григор'євим С.В. в присутності його захисника Бессонова В.В. 30 червня 2023 року укладено угоду про визнання винуватості.

У судовому засіданні обвинувачений [REDACTED] повністю визнав свою вину в обсязі пред'явленого обвинувачення.

Враховуючи, що між прокурором та обвинуваченим досягнуто угоди, суд розглядає справу відповідно до положень статті 472, частини 4 статті 474, статті 475 КПК України.

Під час судового розгляду між [REDACTED] якому було пред'явлено обвинувачення у вчиненні злочину, передбаченого частиною 4 статті 402 КК України, і прокурором Чугуївського відділу Харківської спеціалізованої прокуратури у військовій та оборонній сфері об'єднаних сил Григор'євим С.В. в присутності його захисника Бессонова В.В. підписана угода про визнання винуватості. При укладанні зазначеної угоди [REDACTED] повністю визнав свою винуватість у вчиненні злочину, передбаченого частиною 4 статті 402 КК України за вказаних обставин, а також була досягнута домовленість про призначення [REDACTED] покарання з урахуванням статті 69 КК України, з якої вбачається, що за наявності кількох обставин, що пом'якшують покарання та істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого злочину, з урахуванням особи винного сторони угоди з огляду на положення статті 65 КК України, сторони мають право, використовуючи положення статті 69 КК України, узгоджувати інше основне покарання, більш м'який його вид, не зазначений у санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини КК України за цей злочин, сторони погоджуються на призначення покарання обвинуваченому [REDACTED] за вчинене кримінальне правопорушення, передбачене частиною 4 статті 402 КК України, у виді позбавлення волі строком на два роки. Сторони вважають за можливе з урахуванням всіх обставин справи на підставі статей 62, 69 КК України замінити основне покарання [REDACTED] за вчинене кримінальне правопорушення, передбачене частиною 4 статті 402 КК України, у вигляді позбавлення волі строком на два роки на тримання у дисциплінарному батальйоні військовослужбовців строком на два роки.

Враховуючи те, що між обвинуваченим та прокурором була досягнута угода про визнання винуватості, суд розглядає дане кримінальне провадження відповідно до положень статей 472-476 КПК України.

Позиція сторони обвинувачення, захисту та обвинуваченого

У судовому засіданні обвинувачений [REDACTED] беззастережно визнав свою вину у вчиненому кримінальному правопорушенні, передбаченого частиною 4 статті 402 КК України та пояснив, що обставини кримінального правопорушення, кваліфікацію своїх дій не оспорує, щиро кається у вчиненому, просив суд затвердити угоду про визнання винуватості між ним та прокурором та призначити узгоджене сторонами покарання.

Крім того, пояснив, що укладання угоди сторонами є добровільним, тобто без застосування насильства, примусу, погроз або наслідком обіцянок чи дії будь-яких інших обставин, ніж ті, що передбачені в угоді.

Також [REDACTED] зазначив, що цілком розуміє свої права та наслідки укладання угоди про визнання винуватості, що передбачені статтею 473 КПК України, які йому були роз'яснені судом в ході судового засідання.

Прокурор та захисник у судовому засіданні також просили затвердити дану угоду про визнання винуватості, призначити узгоджене сторонами покарання. Прокурор та захисник пояснили, що їм відомі наслідки укладення та невиконання даної угоди.

Заслухавши сторони кримінального провадження, дослідивши обвинувальний акт, угоду про визнання винуватості, матеріали досудового розслідування, суд зазначає наступне.

Як зазначено в пункті 2 статті 468 КПК України, у кримінальному провадженні може бути укладена угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Згідно частини 4 статті 469 КПК України, угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, злочинів невеликої чи середньої тяжкості, тяжких злочинів, унаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам.

Перед ухваленням рішення про затвердження угоди про визнання винуватості, відповідно до вимог статті 474 КПК України, суд з'ясував у обвинуваченого [REDACTED], що він цілком розуміє своє право на судовий розгляд, під час якого прокурор зобов'язаний довести кожную обставину щодо кримінального правопорушення, у вчиненні якого його обвинувачують; право мовчати, і факт мовчання не матиме для суду жодного доказового значення; право мати захисника або захищатися самостійно; право допитати під час судового розгляду свідків обвинувачення, подати клопотання про виклик свідків і подати докази, що свідчать на її користь; наслідки укладення та затвердження угод, наслідки їх невиконання, передбачені статтями 473, 476 КПК України; характер кожного обвинувачення, щодо якого він визнає себе винуватим; вид покарання, а також інші заходи, які будуть застосовані до нього у разі затвердження угоди судом.

Суд вбачає, що укладення угоди є добровільним, тобто не є наслідком застосування насильства, примусу, погроз або наслідком обіцянок чи дії будь-яких інших обставин, ніж ті, що передбачені в угоді. Умови угоди не суперечать інтересам суспільства та не порушують права, свободи чи інтереси сторін або інших осіб, а обвинувачена має можливість виконання взятих на себе за угодою зобов'язань.

Угода про визнання винуватості відповідає вимогам КПК України, підстав для відмови в затвердженні угоди, передбачених частиною 7 статті 474 КПК України судом не встановлено. Узгоджена сторонами міра покарання відповідає загальним правилам призначення кримінальних покарань, встановленим Загальною частиною КК України.

[REDACTED] у судовому засіданні заявив, що він цілком розуміє наслідки укладення та затвердження угоди про визнання винуватості.

Суд переконався у добровільності укладення сторонами кримінального провадження угоди і що вона не є наслідком застосування насильства, примусу, погроз, обіцянок, дії будь-яких інших обставин ніж ті, які передбачені в угоді.

Узгоджені сторонами вид і міра покарання відповідають ступеню тяжкості злочину, який згідно статті 12 КК України відноситься до тяжких злочинів, конкретним обставинам справи, особі обвинуваченого, який активно сприяв органам досудового розслідування у розкритті злочину, щиро розкався, беззастережно визнав свою винуватість у вчиненні злочину, передбаченого частиною 4 статті 402 КК України, не судимим, одружений, має на утриманні неповнолітню дитину- [REDACTED] вітня 2021 року народження, на обліку у лікаря нарколога та лікаря психіатра не перебуває.

Ураховуючи наведене, суд дійшов висновку про наявність правових підстав для затвердження угоди про визнання винуватості та ухвалення вироку на підставі такої угоди.

Щодо вирішення процесуальних питань

Витрати на залучення експерта по проведенню судової експертизи у даному кримінальному провадженні відсутні.

Запобіжний захід до набрання вироком законної сили залишити раніше обраний у вигляді застави.

Відповідно до статті 2 КПК України завданнями кримінального провадження є, серед іншого, охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також те, щоб до кожного учасника була застосована належна правова процедура.

Відповідно до пункту 25 статті 3 КПК України заставодавець відноситься до учасників кримінального провадження.

Згідно зі статтею 182 КПК України застава полягає у внесенні коштів у грошовій одиниці України на спеціальний рахунок, визначений в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, з метою забезпечення виконання підозрюваним, обвинуваченим покладених на нього обов'язків, під умовою звернення внесених коштів у доход держави в разі невиконання цих обов'язків. Можливість застосування застави щодо особи, стосовно якої застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, може бути визначена в ухвалі слідчого судді, суду у випадках, передбачених частинами третьою або четвертою статті 183 цього Кодексу. Застава може бути внесена як самим підозрюваним, обвинуваченим, так і іншою фізичною або юридичною особою (заставодавцем).

Застава, що не була звернена в дохід держави, повертається підозрюваному, обвинуваченому, заставодавцю після припинення дії цього запобіжного заходу. Застава, внесена підозрюваним, обвинуваченим, може бути повністю або частково звернена судом на виконання вироку в частині майнових стягнень. Застава, внесена заставодавцем, може бути звернена судом на виконання вироку в частині майнових стягнень тільки за його згодою.

Повернення застави здійснюється на підставі судового рішення, винесеного з огляду на закріплені в КПК України правила підсудності.

Речові докази по даному кримінальному провадженню відсутні.

Цивільні позови по даному кримінальному провадженні не заявлялись.

На підставі частини 15 статті 615 КПК України, в умовах дії воєнного стану, після складання та підписання повного тексту вироку суд користується своїм правом обмежитися проголошенням його резолютивної частини з обов'язковим врученням учасникам судового провадження повного тексту вироку в день його проголошення.

Керуючись статтями 369, 370, 373, 374, 381, 382, 468, 469, 472, 474, 475, 615 КПК України, суд

УХВАЛИВ:

Затвердити угоду про визнання винуватості від 30 червня 2023 року, укладену між обвинуваченим [REDACTED] та прокурором Харківської спеціалізованої прокуратури у сфері оборони Григор'євим С.В. в присутності його захисника Бессонова Віталія Анатолійовича.

Визнати [REDACTED] року народження винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 4 статті 402 КК України, та призначити йому узгоджене сторонами покарання із застосуванням статті 69 КК України у виді позбавлення волі на строк 2 (два) роки.

На підставі статті 62 КК України [REDACTED] року народження покарання у виді позбавлення волі на строк 2 (два) роки замінити на покарання у виді тримання у дисциплінарному батальйоні на строк 2 (два) роки.

Строк відбування покарання [REDACTED] року народження рахувати з моменту фактичного виконання вироку.

На підставі частини 5 статті 72 КК України в строк відбування покарання [REDACTED]

...року народження, зарахувати строк тримання під вартою з 28 лютого 2023 року по 17 травня 2023 року включно із розрахунку один день тримання під вартою за один день тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовця.
Запобіжний захід ... року у вигляді застави залишити без змін до набрання вироком законної сили.

Після набрання вироком законної сили запобіжний захід у вигляді застави скасувати, грошові кошти, внесені в якості застави в розмірі 53 680,00 гривень повернути заставодавцю – ...

... року народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків ... паспорт громадянина України серія ... виданий ... Балаклійським РС ГУ ГМС України в Харківській області.

Роз'яснити ... року народження, що умисне невиконання угоди є підставою для притягнення до кримінальної відповідальності, встановленої законом.

Вирок суду першої інстанції на підставі угоди між прокурором та обвинуваченим, про визнання винуватості може бути оскаржений:

обвинуваченим, його захисником, законним представником виключно з підстав призначення судом покарання, суворішого, ніж узгоджене сторонами угоди; ухвалення вироку без його згоди на призначення покарання; невиконання судом вимог, встановлених частинами четвертою, шостою, сьомою статті 474 КПК України, в тому числі нероз'яснення йому наслідків укладання угоди;

прокурором виключно з підстав призначення судом покарання менш суворого, ніж узгоджене сторонами угоди, затвердження судом угоди у провадженні, в якому згідно з частиною четвертою статті 469 КПК України угода не може бути укладена.

На підставі частини 15 статті 615 КПК України, в умовах дії воєнного стану, повний текст вироку вручити учасникам судового провадження в день його проголошення.

Учасникам судового провадження, які не були присутні при проголошенні резолютивної частини вироку, направити копію повного тексту вироку не пізніше наступного дня після ухвалення вироку (частина 7 статті 376 КПК України).

Апеляційна скарга на вирок суду подається до Харківського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня проголошення вироку суду.

підпис

Суддя

I.O. KARASAVA

Харківський районний суд
Харківської області

*2030*21978735*1*1*